

Sygn. akt IV KO 30/20

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **T. J.**

oskarżonego o czyny z art. 107 § 1 k.k.s., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 maja 2020 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w N.

z dnia 5 marca 2020 r., sygn. akt II K (...),

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę T. J. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w K..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 marca 2020 r. Sąd Rejonowy w N. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania w trybie art. 37 k.p.k. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy T. J. . W uzasadnieniu postanowienia podniesiono, że z uwagi na stan zdrowia oskarżonego, potwierdzony opinią sądowo-lekarską sporządzoną w innej sprawie, brak realnej szansy na rozpoczęcie i przeprowadzenie postępowania w tej sprawie przez sąd właściwy miejscowo, natomiast istnieć możliwość przeprowadzenia czynności procesowych z udziałem podsądnego przez sąd położony w pobliżu jego miejsca zamieszkania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu zasługuje na uwzględnienie.

Rację przyznać należy sądowi występującemu z niniejszą inicjatywą, że przesłanką uzasadniającą wyjątkowe odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo może być konieczność realizacji jednego z podstawowych celów procedury karnej jakim jest rozstrzygnięcie sprawy w rozsądnym terminie (art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie uznaje się, że w wypadku, gdy z uwagi na stan zdrowia oskarżonego (podejrzanego) nie istnieje możliwość przeprowadzenia i zakończenia procesu w sądzie ustawowo powołanym do jej rozpoznania, a możliwe jest procedowanie z udziałem takiej osoby w sądzie położonym w pobliżu miejsca jej pobytu lub zamieszkanie, dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k. może uzasadniać skorzystanie ze szczególnej instytucji jaką jest tzw. właściwość z delegacji (zob. postanowienie z dnia 26 stycznia 2005 r., III KO 48/04, OSNKW 2005, z. 2, poz. 23).

Tego rodzaju sytuacja ma miejsce w tym wypadku. Wprawdzie opinia, na którą powołuje się sąd właściwy miejscowo wydana została na potrzeby postępowania Sądu Rejonowego w C. (sygn. akt II Ko (...)), nie ulega jednak wątpliwości, że końcowe wnioski w niej zawarte mają znaczenie dla przebiegu procesu również w sprawie Sądu Rejonowego w N. oznaczonej sygn. akt II K (...). Opinia ta została wydana w dniu 8 sierpnia 2019 r. i w odniesieniu do rozpoznanych u T. J. schorzeń oraz kwestii możliwości jego udziału w postępowaniu jurysdykcyjnym jest ona zbieżna z wcześniejszą opinią biegłych wydaną w dniu 23 maja 2019 r. w sprawie o sygn. akt II K (...) właśnie Sądu Rejonowego w N. , która stała się z kolei podstawą odrębnej inicjatywy tego Sądu w trybie art. 37 k.p.k. i to inicjatywy skutecznej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2020 r., IV KO 136/19).

W świetle obu tych opinii stwierdzone u oskarżonego schorzenia mają charakter przewlekły i nierokujący szybkiej poprawy. Co więcej, w obu przypadkach biegli zgodnie uznają, że o ile udział T. J. w rozprawie przed sądem właściwym miejscowo, w której uczestnictwo deklaruje (pismo obrońcy – k. 534), z uwagi na przeciwwskazania do odbywania dłuższej podróży jest wprawdzie niemożliwy, o tyle istnieje natomiast możliwość jego stawiennictwa w sądzie w pobliżu miejsca pobytu.

Uwzględniając powyższe konieczne stało się przekazanie całości sprawy do rozpoznania sądowi spełniającemu wskazany w opiniach biegłych warunek, którym w odniesieniu do osoby oskarżonego jest Sąd Rejonowy w K..